

روزه در ادیان مختلف

عاطفه صادقی

دین / مذهب	چه زمانی روزه می گیرند	چگونه روزه می گیرند	چرا روزه می گیرند
اسلام	ماه رمضان، نهمین ماه تقویم مسلمانان، ماهی است که در آن روزه واجب است. این ماه پادآور نزول قرآن بر حضرت محمد (ص) است.	خودداری از خوردن و آشامیدن از طلوع تا غروب آفتاب و اجتناب از مصرف دخانیات و نیز رابطه زناشویی در این مدت.	اطاعت از فرمان خدا، بالایش جسم و روح، تزکیه نفس و آگاهی از حال نیازمندان.
بودیسم	همه فرقه‌های اصلی بودیسم دوره‌هایی برای روزه دارند که معمولاً روزه‌ای شب چهارده و روزه‌ای مقدس دیگر است.	بنابر سنت بودایی، روزه گرفتن معمولاً به معنای خودداری از خوردن عذایهای غیرمایع است و استفاده از برخی مایعات منع ندارد.	راهی برای تطهیر. راهب‌های بودایی تراویدن و تنازعی بهمنظور رهاسازی دوام روزه می گیرند. برخی راهب‌های بودایی تئی روزه می گیرند که به کارهای خارق‌العاده بوقایی مثل تولید گرمای درونی کمک کنند.
آیین کاتولیک	کاتولیک‌ها در روز چهارشنبه «Ash» (ولین روز ایام روزه مسیحیان) و «جمعه پاک» (جمعه پاک خود روزه می گیرند) و از خوردن گوشت خودداری می کنند. کاتولیک‌ها برای قرن‌ها از خوردن این ماده غذایی در تمام جمیعه‌ها منع شده بودند اما از اواسط دهه ۱۹۶۰ خودداری از مصرف گوشت در جمیعه‌های خارج از ماه روزه به رأی و نظرات محلی و شخصی واگذار شد.	در روز چهارشنبه (Ash) و جمعه پاک خوردن و عده غذای کوچک و یک وعده غذای عادی جایز اما خوردن گوشت منع است. نیز در روزه‌ای جمیعه ماه تمیزین مشقات، روح را برای ضیافتی بزرگ اختیاری در روزه‌ای جمعه، برخی از افراد به جای خودداری از خوردن، یک نوع ریاضت متفاوت برای روزی است که مسیح منحمل رنج و سختی نوبه را در نظر می گیرند یا اینکه نماز مخصوصی می خوانند.	کنترل تمایلات شهوانی، توبه از گناهان و همبستگی با تهییدستان. روزه این دوره با تمیزین مشقات، روح را برای ضیافتی بزرگ آماده می کند. روزه «جمعه پاک» به پایبود خودداری از خوردن، یک نوع ریاضت متفاوت برای نوبه را در نظر می گیرند یا اینکه نماز مخصوصی می خوانند.
ارتدوکس شرقی	دوره‌های متعددی برای روزه در این مذهب وجود دارد که شامل دوره ماه صیام (Lent)، روزه‌ای رسالت (Apostels) و لان (Dormition)، روزه تولد مسیح (Nativity) و روزه‌های یک روزه دیگر است. هر چهارشنبه و جمیع روزه‌ای روزه به شمار می‌آیند به غیر از آنها که در هفتنه‌های خالی از روزه «وافع» می‌شوند.	به طور کلی گوشت، لبیات و تخم مرغ ممنوع است. ماهی در برخی روزه‌ای روزه ممنوع و در برخی مجاز است.	مقاومت در برابر شکم پرستی را تقویت می کند، کمک می کند انسان به فضل و رحمت خداوندی برسد.
هندوئیسم	روزه معمولاً در روزه‌ای ماه جدید و فستیوال هایی Puja Durga Puja, Shivaratri و Sarawati گرفته می شود. زنان شمال هند در روز Karva Chauth نیز روزه می گیرند.	بسنگی به هر فرد دارد. ممکن است روزه خودداری از خوردن و آشامیدن هر نوع غذا یا نوشیدنی برای ۲۴ ساعت باشد. اما بیشتر حذف عذایهای جامد است و گاهی نوشیدن آب یا شیر مجاز است.	راهی برای افزایش تمراز در خلسه و تیاش و تطهیر جسم. گاهی هم به عنوان قربانی برای شفاعت در نظر گرفته می شود.
یهودیت	شناخته‌شناختن روزه است. تقویم یهودیان شش روز دیگر نیز برای روزه دارد که «تیش عابلو» (نهم او) (یوری که معبد یهودیان تخریب شد) نیز از آن جمله است.	در «یوم کیپور»، «روز کفاره و جبران»، و آشامیدن از زمان غروب آفتاب تا غروب بعدی به مدت ۲۵ ساعت ممنوع است، در حالی که در دیگر روزه‌ای روزه این محدودیت از طلوع تا غروب آفتاب است.	به منظور کفاره گناهان و یا برای درخواست‌های خاص از خداوند.
مورمن	اولین یکشنبه هر ماه زمان روزه است. افراد و خانواده‌ها در صورت تمایل ممکن است روزه‌های دیگری نیز بگیرند.	خودداری از خوردن و آشامیدن برای دو وعده متواتی و نیز بخشیدن غذا یا پوچ به نیازمندان. بعد از روزه اعضا کلیسا در جلسه روزه و شهادت دادن شرکت می کنند.	نزدیکی به خدا، تمراز در مورد خدا و دین، روزه‌های فردی یا خانوادگی ممکن است برای دلایل خاصی مانند تقاضای شفای یک مریض یا کمک برای گرفتن یک تصمیم باشد.
پروتستانتیسم (انگلیسی)	به انتخاب و صلاحیت افراد کلیساها، مؤسسات خودداری می کنند برخی دیگر فقط آب یا بیوه می نوشند فقط غذای شخصی را می خورند از وعده‌ای غذایی خاصی استفاده و با هر وسیله ممکن می کنند.	اگرچه برخی از افراد کلارا از صرف غذا و نوشیدن خودداری می کنند برخی دیگر فقط آب یا بیوه می نوشند فقط غذای شخصی را می خورند از وعده‌ای غذایی خاصی استفاده و با هر وسیله ممکن می کنند.	برای تغذیه روحی، همبستگی با فقراء و طلب حجاج از خداوند (گفتنی است در سال‌های اخیر روزه‌های انگلیان مورده‌پسند عموم مردم قرار گرفته است)
پروتستانتیسم (جریان اصلی)	روزه یک بخش اصلی در سنت این مذهب نیسته اما با نظر و صلاحیت خود کسانی که روزه می گیرند.	برای رشد روحی یا پیشرفت شرایط سیاسی یا اجتماعی و عدالت.	می توان با نظر احتمان‌ها، کلیساها، گروهها و افراد روزه گرفت.